

Dosar nr. /2008
OPERATOR DATE CP 4481

R O M Â N I A
TRIBUNALUL BRĂILA SECȚIA COMERCIALA
SI CONTENCIOS ADMINISTRATIV
SENTINȚA Nr.

Ședința publică de la
Președinte -
Grefier -

La ordine fiind pronunțarea acțiunii formulată pe calea contenciosului administrativ de reclamanta **SC SRL Brăila**, prin reprezentanți legali, cu sediul în Brăila, strada nr. , județul Brăila, în contradictoriu cu pârâțul **Ministerul Economiei și Finanțelor – Agenția de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, strada Delfinului nr.1, având ca obiect anulate taxe și impozite.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 2010 ale căror susțineri au fost consemnate prin încheierea de la acea dată care face parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța în temeiul art.260 Cod procedură civilă a amânat pronunțarea la data de 2010.

TRIBUNALUL

Asupra cererii în contencios de față;

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. /2008 reclamanta **SC SRL** cu sediul în Brăila, str. nr. , prin reprezentant legal a chemat în judecată pe pârâțul **Ministerul Economiei și Finanțelor – Agenția de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila** cu sediul în Brăila, str.Delfinului nr.1 pentru a se dispune anularea parțială a Deciziei nr. .2007 și anume anularea capitolului lit."c" din decizia de impunere privind impozitul pe profit în sumă de lei aferent anului 2003, desființarea parțială a concluziilor Raportului de inspecție fiscală nr. .2007 referitor la impozitul pe profit aferent anului 2003 și anularea accesoriilor și recalcularea debitelor stabilite de organul fiscal până la data controlului.

În fapt, reclamanta a arătat că **ANAF București** prin Decizia nr. 2007 în analiza fiscală an 2003 a desființat un prim raport de inspecție fiscală și a dispus efectuarea de către **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila** a unei inspecții de verificare în urma căreia inspectorul fiscal a transferat un decont de venituri și cheltuieli al anului

2002 evidențiat în anul 2003, pe motiv că a fost transmis după data depunerii bilanțului, din anul 2003 în anul 2002 fără ca din decont să rețină cheltuieli efectuate în 2002 aferente veniturilor din 2003.

În acest fel veniturile anului 2003 au fost golite de cheltuieli aferente, rezultând un profit mai mare decât cel real și în consecință un impozit pe profit lipsit de o bază reală.

Reclamanta a precizat că anul agricol nu coincide cu anul fiscal iar tehnologia agricolă presupune cheltuieli efectuate într-un an pentru venituri realizate în anul următor și ca urmare pentru calculul profitului este necesar ca din veniturile realizate într-un an să fie scăzute toate cheltuielile aferente în anul fiscal respectiv sau în anul anterior, așa cum prevede art.7 alin.1 din Legea nr.414/2002.

Împotriva Raportului de control reclamanta a formulat contestație dar biroul de soluționare a contestațiilor a apreciat că deși cheltuielile nu sunt aferente veniturilor anului 2002, trebuie înregistrată în anul fiscal căruia îi aparține.

În drept reclamanta a invocat dispozițiile art.19 alin.1 din Codul fiscal potrivit cu care „Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri.

Prin întâmpinare pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila a solicitat respingerea acțiunii ca nefondată, arătând că în fapt SC

SRL, în baza unui contract de asociere în participațiune încheiat cu SC SRL pentru perioada 2002 – 2003, a primit decontul de venituri și cheltuieli aferente anului fiscal 2002. Acest decont a fost înregistrat în contabilitatea contestatoarei în luna decembrie 2003, respectiv venituri totale în sumă de lei și cheltuieli în sumă totală de lei, influențând exercițiul financiar al anului 2003, când era plătitoare de impozit pe profit, cu toate că aceste venituri și cheltuieli aparțineau anului fiscal 2002, când contestatoarea era plătitoare de impozit pe veniturile microintreprinderilor.

Înregistrările în contabilitate s-au efectuat în anul 2003 pe considerentul că decontul anului 2002 a fost transmis în luna martie 2003, după depunerea situațiilor financiare pe anul 2002.

Pârâta a avut în vedere că veniturile și cheltuielile înregistrate eronat se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparține, conform prevederilor pct.7.4 din HG nr.859/2002 și ca atare contestatoarea avea obligația de a exclude din totalul veniturilor și cheltuielilor aferente anului 2003 acele valori ce reprezentau operațiuni economico-financiare din anul 2002 care trebuiau să fie înregistrate aferent exercițiului financiar la care se refereau.

Astfel că agentul economic a majorat nejustificat veniturile și cheltuielile din anul 2003, ceea ce a condus la diminuarea bazei impozabile

cu suma de [redacted] lei, situație în care organele de inspecție fiscală au recalculat masa profitului impozabil al societății cu veniturile și cheltuielile înregistrate eronat, rezultând un profit suplimentar și implicit pe profit suplimentar de [redacted] lei, precum și majorări și penalități de întârziere în sumă de [redacted] lei.

Pârâta a invocat principiului independenței exercițiului financiar prevăzut în Regulamentul nr.704/1993 de aplicare a Legii contabilității nr.82/1991, precum și cel prevăzut de OMFP nr.306/2002 pentru aprobarea Reglementărilor contabile simplificate, armonizate cu directivele europene, principiu care presupune delimitarea în timp a veniturilor și cheltuielile aferente activității economice pe măsura efectuării lor și înregistrarea acestora în contabilitate.

Reclamanta nu trebuia să influențeze exercițiul financiar al anului 2003 cu veniturile și cheltuielile aferente anului 2002, ci perioada fiscală căreia îi aparțin acestea, respectiv anul 2002, urmând ca în luna martie 2003, în care a primit decontul de venituri și cheltuieli, să depona declarația rectificativă din proprie inițiativă pentru trim.IV 2002 la impozitul pe veniturile microintreprinderilor.

Totodată pârâta a precizat că suma de [redacted] lei a fost determinată și de majorarea nejustificată a unor cheltuieli de exploatare (cheltuieli de protocol peste limita legală admisă, cheltuieli pentru taxe de autorizații efectuate pe numele unor persoane fizice, cheltuieli cu amenzi și penalități, etc), precum și de nedeclararea unor venituri din exploatare sau declararea acestora cu întârziere.

Cu privire la susținerea contestației referitoare la faptul că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, pârâta a apreciat că aceasta nu are relevanță.

În drept pârâta a invocat dispozițiile art.6 alin.1 din Legea contabilității nr.82/1991, republicată, precum și a prevederilor pct.7.4 și 9.11 din HG nr.859/2002 pentru aprobarea Instrucțiunilor privind metodologia de calcul a impozitului de profit, prin care se prevede că fiecare operațiune economico-financiară efectuată se consemnează în momentul efectuării ei într-un document care stă la baza înregistrărilor în contabilitate, dobândind astfel calitatea de document justificativ.

Ulterior, la data de [redacted].2008, reclamanta a precizat obiectul acțiunii în sensul că solicită anularea obligațiilor de plată stabilite cu titlu de impozit pe profit în sumă de [redacted] RON aferent anului 2003 și a obligațiilor fiscale accesorii (majorări de întârziere) aferente acestei baze de impozitare stabilită suplimentar, în cuantum de [redacted] lei RON.

A mai arătat reclamanta că a parcurs etapa jurisdicțională – administrativă prin formularea contestației împotriva Deciziei de impunere și a Raportului de inspecție fiscală, dar pârâta Direcția Generală a

Finanțelor Publice Brăila a respins-o preluând întocmai concluziile raportului de inspecție financiară.

Totodată reclamanta a precizat că solicită și anularea Deciziei nr. [redacted] 2008 a Direcției Generale a Finanțelor Publice Brăila emisă în soluționarea contestației formulată împotriva celor două acte, cel de control și cel de impunere fiscală.

Pentru a se stabili care sunt cheltuielile aferente veniturilor pe anul 2003 și care este suma corectă ce constituie venit impozabil pe anul 2003, în cauză a fost efectuată o expertiză judiciară contabilă.

Răspunzând obiectivelor stabilite, în concluziile Raportului de expertiză contabilă s-a arătat că valoarea cheltuielilor aferente anului 2003 este de [redacted] lei (cu mai puțin de [redacted] lei decât a evidențiat reclamanta) profitul impozabil este de [redacted] lei pentru care reclamanta datorează un impozit pe profit pe anul 2003 de [redacted] lei.

La obiecțiunile la Raportul de expertiză formulate de către pârâtă, expertul a răspuns astfel:

Referitor la prima obiecție: „Să se explice de ce $331 = 711$ în loc de $711 = 331$ ” – expertul a arătat că este neîntemeiată deoarece înregistrarea contabilă pentru suma de [redacted] lei reprezentând intervalul de producție neterminată la 01.01.2003, reflectă corect din punct de vedere contabil în Raportul de expertiză a fost $711 = 331$ și nu $331 = 711$ cum menționează pârâta.

Referitor la a doua obiecție „Să se precizeze dacă reclamanta datorează accesorii la sumele datorate” expertul a arătat accesoriile datorate de reclamantă reprezentând majorări și penalități de întârziere, calculate conform prevederilor legale, sunt în sumă de [redacted] lei, calculul fiind reflectat în Anexa 1 la Răspunsul la Obiecțiuni.

Din oficiu, instanța a solicitat expertului să efectueze un supliment de expertiză în care să precizeze în sarcina căreia societăți comerciale (SC [redacted] SRL sau SC [redacted] SRL) era prevăzută ținerea evidenței contabile a activității desfășurate în baza contractului de asociere în participațiunii. Funcție de aceasta să precizeze influențele fiscale a înregistrărilor deconturilor de venituri și cheltuieli la SC [redacted] SRL în condițiile OMFP nr.306/2002 cu referire la „Rezultatul reportat” și corectarea erorilor contabile.

Referitor la primul obiectiv expertul a arătat că potrivit contractului de asociere nr. [redacted] /2001, ținerea evidenței contabile era în sarcina SC [redacted] SRL, ceea ce s-a realizat. Cât privește însă producția neterminată aceasta a fost înregistrată conform inventarului de la 31.12.2002 în evidențele contabile a SC [redacted] SRL.

În conformitate cu dispozițiile OG nr.24/2001 privind metodologia de calcul al impozitului pe veniturile microintreprinderilor

„veniturile din producția stricată (contul 711) nu se iau în calcul la stabilirea veniturilor totale asupra cărora să se aplice cota de 1,5%.

Referitor la cel de al doilea obiectiv expertul a precizat că a ținut cont de decontul de venituri și cheltuieli care face obiectul anului 2002, diminuându-se astfel veniturile și cheltuielile anului 2003, stabilindu-se corect care au fost veniturile, cheltuielile și profitul anului 2003, acesta constituind obiectivul inițial al expertizei.

Cât privește cel de al 3-lea obiectiv „corectarea erorilor contabile, expertul a precizat că obiectul controlului fiscală vizat anii 2002, 2003, 2004 și 2005 iar la acea perioadă nu se pune problema corectării erorilor deoarece agentul economic a efectuat toate raportările considerate ca fiind corecte și de bună credință.

Chiar în prezent nu se pune problema corectării erorilor deoarece există un litigiu și deci sumele datorate nu sunt certe pentru a se întocmi o declarație rectificativă.

Procedând la examinarea contestației formulate de SC SRL Brăila, prin prisma susținerilor părților și în lumina întregului material probator și a dispozițiilor legale incidente în cauză, instanța constată că este fondată pentru următoarele considerente:

În fapt, la reclamanta SC SA Brăila a fost efectuat un control fiscal ce a analizat anul fiscal 2003 care s-a finalizat cu un prim raport de inspecție fiscală ce a fost desființat prin Decizia nr. .2007 emisă de ANAF București, prin care s-a dispus și reverificarea reclamantei de către DGFP Brăila.

Urmare a reverificării, în Raportul de inspecție fiscală nr. .2007 referitor la impozitul de profit aferent anului 2003, a fost transferat un decont de venituri și cheltuieli efectuate în 2002 (și înregistrate de către reclamantă în anul 2003) din anul 2003 în anul 2002. Ca urmare, veniturile din anul 2003 au fost lipsite de cheltuieli aferente, care datorită specificului activității din agricultură, au fost efectuate în anul precedent adică 2002. Consecința acestui transfer a fost mărirea profitului pe anul 2003 și a impozitului aferent care a fost calculat de către organul de control pentru obligații fiscale principale la suma de lei cu titlu de impozit pe profit calculat suplimentar și lei cu titlu de accesorii aferente impozitului pe profit calculat suplimentar, în total lei.

În baza Raportului de inspecție fiscală nr. .2007 a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .2007 întocmită de organele de inspecție fiscală din cadrul AFP a Municipiului Brăila – Serviciul de Inspecție Fiscală.

Această Decizie de impunere a fost contestată de către reclamantă, iar prin decizia nr. .2008 emisă de ANAF – DGFP Brăila, la punctul 1, s-a respins ca neîntemeiată și nemotivată contestația,

reținându-se că suma datorată la buget cu titlu de impozit și accesorii este de [redacted] lei.

Suținerea pârâtei potrivit căreia veniturile și cheltuielile efectuate în anul 2002 nu trebuie să influențeze exercițiul financiar al anului 2003, este eronată, dat fiind specificul lucrărilor agricole care presupunea efectuarea cheltuielilor într-un an, iar veniturile se obțin în anul următor, cât și față de dispozițiile legale incidente în cauză și anume art.9 alin.1 Cod fiscal care prevăd că „Profitul se calculează ca diferența între veniturile din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri”.

În Raportul de expertiză întocmit în cauză în scopul de a stabili sumele corecte datorate cu titlu de impozit pe profit pe anul 2003 și accesorii la Capitolul II pct.1, expertul contabil a concluzionat că se impune înregistrarea cheltuielilor de reluare a producției în curs din anul precedent (producția neterminată) majorând astfel cheltuielile exercițiului financiar 2003 cu impact asupra contului de profit și pierderi, în sensul diminuării acestuia.

Prin centralizarea veniturilor și cheltuielilor aferente exercițiului financiar 2003 s-a trecut la recalcularea profitului contabil și respectiv impozabil, în vederea determinării diferențelor dintre valorile stabilite de reclamantă și cele determinate de expertiza contabilă.

În urma verificărilor documentelor și înregistrărilor contabile care au reflectat cheltuielile și veniturile înregistrate de către reclamantă în perioada 01.01. – 31.12.2003 expertul a constatat că există diferențe în ce privește dimensionarea veniturilor și cheltuielilor, concluzia finală fiind aceea că profitul impozabil aferent anului 2002 este de [redacted] lei pentru care SC [redacted] SRL Brăila datorează un impozit de [redacted] lei.

În Răspunsul la Obiecțiuni, expertul a calculat și accesorii la acest impozit, stabilind că acestea sunt în sumă de [redacted] lei.

În consecință, având în vedere expertiza contabilă efectuată în cauză și dispozițiile art.9 alin.1 din Codul fiscal precum și art.7 alin.1 din Legea nr.414/2002 privind impozitul de profit care stipulează că profitul se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile aferente acestora, instanța, admitând acțiunea reclamantei, va anula Decizia nr. [redacted].2008 și va desființa în parte Decizia nr. [redacted].2007 în sensul că stabilește impozitul pe profit de [redacted] lei în loc de [redacted] lei iar accesorii aferente acestuia sunt în sumă de [redacted] lei în loc de [redacted] lei.

Cu privire la capătul de cerere privind desființarea parțială a concluziilor Raportului de inspecție fiscală nr. [redacted].2007 referitor la impozitul de profit aferent anului 2003, instanța reține că reclamanta a renunțat la această cerere, restrângându-și acțiunea la anularea celor două decizii ce constituie acte administrativ fiscale.

În temeiul art.274 Cod procedură civilă instanța urmează să oblige pe pârâtă să plătească reclamantei cheltuielile de judecată efectuate în prezentul proces în contencios fiscal.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Admite acțiunea restrânsă formulată pe calea contenciosului administrativ de reclamanta SC [redacted] SRL Brăila, prin reprezentanți legali, cu sediul în Brăila, strada [redacted] nr. [redacted], județul Brăila, în contradictoriu cu pârâtul **Ministerul Economiei și Finanțelor – Agenția de Administrare Fiscală – Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila**, cu sediul în Brăila, strada Delfinului nr.1.

Anulează Decizia nr. [redacted].2008 emisă de pârâta ANAF – Direcția Generală a Finanțelor Publice Brăila și desființează în parte Decizia nr. [redacted].2007 emisă de aceeași pârâtă, referitor la cap.21.2 și stabilește că impozitul de profirul anului 2003 datorat de reclamantă este de [redacted] lei iar accesoriile aferente acestuia sunt în sumă de [redacted] lei.

Obligă pârâta să plătească reclamantei [redacted] lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi, [redacted] 2010.

Președinte, [redacted]

Grefier. [redacted]